

Sedaj izmej sošolcev Preširnovih živi samo še jeden, prečastiti g. dekan lipavski Jurij Gabrijan. — 7. okt. t. l. umrl je v Ljubljani 69letni umirovljeni c. kr. okrajni sodnik Jan. Lapajne, v svojih mladih letih dober priatelj Preširnov, iz katerega življenja je ljubezni stari gospod vedel pripovedovati mnogo zanimljivih črtic.

G. Miroslav Malovrh v Zagrebu, ki je pred kratkim v „Slov. Narodu“ objavil Ivana Turgenjevljega „Fausta“ v slovenskem prevodu, dobil je od upravnega odbora „Narodne tiskarne“ nálog, preložiti v slovenščino tudi Turgenjevljev roman „Nov“, ki bode po novem letu izhajal v „Slov. Narodu“. Oba romana „Faust“ in „Nov“ izdana bodeta vrhu tega v posebnej knjigi. — G. Danilo Majeron preložil je znanega poljskega pisatelja Kraszewskega roman „Morituri“, ki bode tudi izšel v „Slov. Narodu“.

Uprarni odbor „Narodne tiskarne“ naročil je „Ljubljanskemu Zvonu“ za blizu 1000 gld. novih črk (garmond in bourgeois antiqua), inicjal, vinjet in mnogo drugega olepševalnega materijala, tako da bode „Ljubljanski Zvon“ po novem letu izhajal ves v novej obliki.

P. Xaverius a S. Ignatio Carn. in seculo vocatus Gregor. Worenz, Augustinianus Discalceatus in conscribendis pro bono Patriae libris in carniolico idiomate praesertim indefessus et plus nimio diligens, conscripsit, et in MSS. in Bibliotheca conventus Labacensis ad S. Josephi (sic!) ad vias regias reliquit: a) Nove besedne bugve (sic!), ali useh čiherneh besedy, hoc est: Dictionarium latino-Carniolicum, in quo adjecit: si fortassis errores Invenias LeCtor, tales eMendabis. Ex quo nonnemo colligit, hoc ipso anno opus, quod in 4. compactum est, perfectum fuisse. b) Celu Svetu Pismu, novega, inu stariga Testamenta. Hoc est: Universa Biblia novi, et antiqui Testamenti in VI Voluminib. in 4. Sic vos, non vobis nidificatis aves. — Takó je čitati na 61. str. Pohlinove knjige „Bibliotheca Carnioliae“. Morebiti bi zgoraj bilo treba pisanje popraviti na ta način: „si fortassis errores Invenias, LeCtor, tales eMenDabis“, da bi se potlej iz teh pismen dobila létnica 1710, ker zdaj se kaže po vse nemožuo léto 1210. — Kdo vé kaj o tem Ksaveriji, po krstu in svojem roditelji Gregor Vorenec (Lovrenec) imenovanem? O njem Kopitar in Šafařík molčita. Morda je to le neslana glupost in laž Markova, sam Bog zná, zakaj semkaje postavljen! Utegnil mu je na umu biti Matija Kostelev, kateri je tudi: a) v rokopisu ostavil slovnik četrtinskega lica, zdaj zvezan v platnice; res je le slovensko-nemško-latinsk, ne latinsko-slovensk, a Pohlinu malo déje, budi si jedna laž več ali jedna menj; b) Kostelev je bil preložil in tudi v rokopisu ostavil vse sveto pismo, katero je nekdaj imela knjižnica Ljubljanskih Avgustincev, o čemer listek, na prvo stran tega zdaj zvezanega rokopisa prilepljen, svedoči z natisnenimi besedami: „Est Conventus FF. Eremit. Discalce. S. P. Augustini ad S. Josephum. Labaci.“ Podoba je, da so baš Avgustinci bili v popisane koženice zvezali ta Kostelčev četrtinski rokopis, kateri je potlej imel tudi 6 zvezkov, dokler se ga nič ní bilo izgubilo. Morebiti me zdaj kdo zavrne: kakš je moglo Marku biti na umu Kostelčeve sv. pismo, o katerem v svojej knjigi „Bibliotheca Carnioliae“ na 13. str. sam pripoveduje, da ne vé, če se je izgubilo ali če je kde skrito! — Res je to. Védel je i za Kostelčev slóvnik ter ga tudi imenoval: „Dictionaryum latino-Carniolicum“; a Pohlin je lažniv glupec, imejoč toliko razuma, kolikor ljubezni do resnice. Bog zna, če te laži ní izustil samó zaradi tega,